אגרות הראי"ה - כרך ג' - אגרת תתח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"א אדר תרע"ז - לונדון
נמען: בנו, הרב צבי יהודה

רבים נדבקים ב'ריש מיליו', אף שהוא סתום. דרשה בשבת זכור: מחיית עמלק היא זיכוך הרשעה שנגעה בקודש. לכן אסור להטיל קנקנתום בדיו, כדי שהכתב יוכל להימחות. רבי מאיר, שראה עולם מתוקן, הטיל קנקנתום וכתב שלא מן הכתב, אבל רבי עקיבא החמיר, כי העולם עדיין צריך את כוח המחיקה. בפורים מחיית עמלק גברה, ותורה שבעל פה התאחדה עם שבכתב - 'הדר קבלוה'.

עיקרי הדברים

- 'ריש מיליו'.
- מחיית עמלק - זיכוך.
- קנקנתום בדיו.
- פורים - איחוד התורות.

נוסח האגרת

ב"ה[1], י"א אדר תעז"ר[2].

בני מחמדי ויקירי שליט"א[3], תל"י[4] על החוה"ש[5] אשר עמנו. יחננו השי"ת[6] לשמוע ממך ומכל מחמדי לבבינו שליט"א ישועות טובות ובשורות טובות, וכימי מור והדס יושיענו ומכל מצרים יחלצנו ויוציאנו לרויה, להביאנו להר קדשו בב"א[7].

אקוה שתקבל בע"ה[8] את החוברות ר"מ[9], והנה אע"פ[10] שבאו הדברים שם סתומים, מ"מ[11] ב"ה רבו הנדבקים בהם באהבה, ואקוה שיערבו לכל הוגים בעלי רגש, החפצים לטעום טעם נועם חמדת גניזות קודש. והנני מצפה לתשועת השי"ת לעודדנו לקדושת שמחת ימי הפורים הבעל"ט[12] בחוש מקשיב ושומע קול עז לאלהים מתוך כל המחשכים אשר כ"כ[13] לפפו כל מוסדי עולם, והי'[14] לנו למקור ברכה וישועה פנימית וחיצונית, פרטית וכללית, לחדש לנו חדות עולם, ואור דעה בהמון רוממות העולה תמיד אך למעלה, וממסתורין ייגלו לנו מגילות

1 ב"ה - ברוך השם
2 תעז"ר - השנה תרע"ז (1916/1917) - כתובה בצירוף אותיות של מספר השנה
3 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4 תל"י - תודה לא-ל יתברך
5 החוה"ש - החיים והשלום
6 השי"ת - השם יתברך
7 בב"א - במהרה בימינו אמן
8 בע"ה - בעזרת השם
9 ר"מ - ראש מתיבתא
10 אע"פ - אף על פי
11 מ"מ - מכל מקום
12 הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
13 כ"כ - כל כך
14 והי' - והיה

רשומות בכתב אמת באמיתה של תורה, באור לישרי לבב חוכי ישועה. דברתי בש"ק[15] דנא לפני קהל מקשיבים, ע"ד[16] מחית עמלק, בתור זיכוך כל ערכי המציאות בכל המערכות המסובלים ממשא הסיגים של זוהמת הרשעה, המתפשטת מראשית גויים גם בתוכני הקודש, המתהפכים ע"י[17] פגיעתה הרעה של הרשעה בידי רשעי עולם לרועץ. וזהו טעם איסור נתינת קנקנתום בתוך הדיו, משום דבעינן וכתב ומחה כתב שיוכל להימחות מצד צחצוחי הרשעה הנוגעים בערכי הקודש, ואם יד הרשעה מזהמת את כל היסוד במפעליה הרי שורפין אותם ואת האזכרות שבהם, כדי שלא להניח מקום לא למינים ולא למעשיהם.

בכללות הקודש רק נגיעה יש לה, כמגע האיש הנאבק עם יעקב, ודי למטרת מחיקה זו מחיה כחנית ע"י כתב שיכול להימחות. ור"מ, שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתו, בתורתו הי'[18] כתוב כתנות אור באל"ף[19], ובירושלמי נאמר עליו הא משיחכון: כלומר הארת נשמה ממערכה כזו שהעולם יעלה עליו אחרי שכבר אורו של משיח יזרח והרשעה כעשן תכלה, מצדו לא הי' צורך, וגם חסרון יש במניעת הטלת הקנקנתום, ואפשריות המחיקה והראויות לה הרי הוא תוכן מנגד למהות האור המזוקק של נהורא עילאה, המנהיר ומאיר עיני חכמים בהלכה, וע"פ[20] מדתו היה מטיל קנקנתום בתוך הדיו.

אבל רע"ק[21] אמ"ל[22] שמידת העולם עדיין נדרשת היא גם בכל ערכי הקודש לכח המחיקה, כדי שיסתעף ממנה ענף המחיקה המוחלטה למחות זכר עמלק בכל הסתעפותה, ומציאות המחשך של עמלק, התפשטות כל המידות הרעות בהנפשיות הלאומיות של כל עם וגוי, המביאה את כל האסונות הפרטיים והכלליים, כד' הפסיקתא שכ"ז שעמלק בעולם כנף מכסה את הפנים, ורק במחייתו נאמר ולא ייכנף עוד מוריך, ואז אור תורה שבע"פ[23] מתאחד עם תורה שבכתב, והאורים מתפלשים מזו לזו, כתוב זאת זכרון בספר תורה שבכתב, ושים באזני יהושע תורה שבע"פ, ואין כותבים שלא מן הכתב שום דבר מתורה שבכתב כדי שלא לערב את הכתב עם הפה, כביאורה של סברא זו בד' הירושלמי דמגילה. וכ"ז אין שייך בגדולי המעלה הרואים עולמם בחייהם, וכל שי"ב דעה כאילו נבנה ביהמ"ק[24] בימיו, ואורו של משיח עליו זורח, ור"מ שנאמר עליו ועפעפיך יישירו נגדך כתב שלא מן הכתב, כשם שהטיל קנקנתום בתוך הדיו. ובימי הפורים, שמחית עמלק נתגברה, נתאחד יסוד תורה שבע"פ עם תורה שבכתב, והדר קבלוה ברצון בימי אחשורוש מה שקבלו כבר ע"י כפית הר כגיגית, מצד תורה שבע"פ כד' התנחומא הידועים ' שהם נכונים למוצאי דעת, והדברים מסתעפים לסעיפים רבים לעודד לב טהורי רוח לעלוז בפור גם בימי המצוקות הללו, כי האורים מלאי ששון ישע ובטחון עוז ישועות עמנו הם שרויים, ושמחת עולם היא נחלתנו סלה.

---

15 בש"ק - בשבת קודש
16 ע"ד - על דבר
17 ע"י - על ידי
18 הי' - היה
19 באל"ף - באלף
20 וע"פ - ועל פי
21 רע"ק - רבי עקיבא
22 אמ"ל - אמר לו
23 שבע"פ - שבעל פה
24 ביהמ"ק - בית המקדש

דרוש נא שלו'[25] אהובינו הרה"ג[26] החכמים וב"ב שליט"א, ישישו בישועות ד' אשר הפלא לאבותינו, כה יפלא חסדו מהרה עם כל הנדרשים לישועה. והי' זה שלו' וברכה עדי עד כנפשך היקרה ונפש אביך מצפה אשרך וטובך כה"י[27],

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

השמעת דברים ברורים ממצב בריאותו של אהובנו הרמ"ז[28] ראם נ"י[29], שמחנו נא בידיעתך הטובה, ירחמהו ד', ומה שלו' בנו הבכור, וכל משפחתו יצ"ו[30]. ע"ד תק"ע אולי עשה בזה איזה צעד הרה"ג ד"ר[31] א' שליט"א.

הנ"ל

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

25 שלו' - שלום
26 הרה"ג - הרב הגאון
27 כה"י - כנפשו היפה
28 הרמ"ז - הרב רבי שמות שמתחילים באותיות מ, ז (למשל: משה + זאב) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
29 נ"י - נרו יאיר
30 יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
31 ד"ר - דוקטור